ఎస్తూరి అశ్వతయ్య
వర్సెస్
ది ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్, మైసూర్ స్టేట్

1960
డిసెంబర్, 5.

[జె.ఎల్.కపూర్, ఏం.హిదాయతుల్లా మరియు జె.సి.షా, న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు పన్ను – పున: మూల్యాంకనం – ఆదాయం-పన్ను అధికారి జారీ చేసిన నోటీసు – అధికార పరిధి లేకుండా ఉంటే – భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922 (11 ఆఫ్ 1922) , సెక్షన్ 34(1)(a), 23(1), 22(3) – ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1950 (XXV ఆఫ్ 1950), సెక్షన్ 23(1) – పార్ట్ బి స్టేట్స్ (పన్ను రాయితీలు) ఆర్డర్, 1950 క్లా.5(1)

పూర్వ మైసూర్ రాష్ట్రంలో వ్యాపారాన్ని కొనసాగిస్తున్న హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబానికి చెందిన అప్పీలుదారులు, మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం జులై 1, 1948 నుండి జూన్ 30, 1949 వరకు ఉన్న ఖాతా సంవత్సరానికి అనుగుణంగా 1949-50 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి అంచనా వేయబడ్డారు. భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ఏప్రిల్ 1, 1950లో ఆ ప్రాంతంలో అమలులోకి వచ్చింది మరియు డిసెంబర్ 26,1950న ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 22(2) కింద 1950-51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి తమ రిటర్న్ను సమర్పించడానికి అప్పీలుదారులకు నోటీసు అందించబడింది. సెప్టెంబరు 8, 1952 న ఆ సంవత్సరానికి తమకు అంచనా వేయదగిన ఆదాయం లేదని పేర్కొంటూ అప్పీలుదారులు తమ రిటర్న్ను సమర్పించారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ రిటర్న్పై "నో ప్రొసీడింగ్" అనే ఆర్డర్ను జారీ చేసి అసెస్మెంట్ను ముగించారు. అప్పీలుదారులు తదుపరి అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి రిటర్న్ను సమర్పించినప్పుడు, వారి ఖాతా పుస్తకాల్లో జూలై 1, 1949న రూ.1,87,000/- (ఒక లక్ష ఎనభై ఏడు వేల రూపాయలు) మరియు కొంత వెల్లడి చేయబడింది. వారు మునుపటి సంవత్సరాల ఖాతా పుస్తకాలను సమర్పించడంలో విఫలమయ్యారు మరియు ప్రారంభ బ్యాలెన్స్లో చూపబడిన రూ.1,37,000/- (ఒక లక్ష ముప్పై ఏడు వేల రూపాయలు) వెల్లడించని మూలం నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని సూచిస్తుందని ఆదాయపు పన్ను అధికారి పేర్కొన్నారు. అప్పీలుదారులు 1950-51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి సంబంధించి తాజా రిటర్న్ను భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం లోని సెక్షన్ 22(3) కింద సమర్పించారు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఆదేశాల మేరకు ఆదాయపు పన్ను అధికారి అక్టోబర్ 15,

1957న అప్పీలుదారులకు చట్టం లోని సెక్షన్ 34 కింద నోటీసును అందించారు మరియు ఆ తర్వాత అప్పీలుదారులు ఆర్టికల్ 226 కింద పేర్కొన్న నోటీసును రద్దు చేసే ఆర్డర్ కోసం మరియు అధికార పరిధి లేకుండా కొనసాగడంపై హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. హైకోర్టు పిటిషన్ను కొట్టివేసింది.

మూల్యాంకనం ఇంకా పెండింగ్లో ఉన్నందున పునఃమూల్యాంకనం కోసం నోటీసు జారీ చేయడం అధికార పరిధి లేకుండా ఉందని చెప్పడం సరికాదని పేర్కొంది.

ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడానికి మరియు దాని ఆధారంగా చెల్లించవలసిన మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి అస్సెస్సీ దాఖలు చేసిన రిటర్న్ సరైనదని ఆయన సంతృప్తి చెందితే, అస్సెస్సీ ప్రత్యక్షంగా ఉండడం లేదా సాక్ష్యాలను అందించడం వంటివి అవసరం లేకుండా చూసే వెసులుబాటు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 23(1) కింద ఆదాయపు పన్ను అధికారికి తెరిచి ఉంటుంది. రిటర్న్ పై "ఎలాంటి ప్రొసీడింగ్" ఉత్తర్వు నమోదు కాలేదు. అంటే,ఆదాయపు పన్ను అధికారి మునుపటి రిటర్న్ను అంగీకరించారని మరియు ఆదాయాన్ని నిల్ అని అంచనా వేశారు.

సెక్షన్ 22(3) కింద మదింపుదారు దాఖలు చేసిన సవరించిన రిటర్న్అసెస్మెంట్ ఆర్డర్కు ముందు మాత్రమే అనుమతించబడుతుంది మరియు ఆ తర్వాత కాదు. అసెస్మెంట్ తర్వాత అటువంటి రిటర్న్ను దాఖలు చేస్తే చట్టం యొక్క సెక్షన్ 34(1) కింద పునఃమూల్యాంకనానికి ఎటువంటి అడ్డంకి కాదు.

ఆర్థిక చట్టం (1950 XXV) లోని సెక్షన్ 13(1) మరియు క్లా. 5(1) పార్ట్ బి చెప్పినట్టుగా (పన్ను రాయితీలు) ఆర్డర్ 1950, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క ఎస్.60A కింద కేంద్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నిబంధనలకు సంబంధించి, 1950-51 మదింపు సంవత్సరానికి అప్పీలుదారులు మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద మూల్యాంకనం చేయబడతారని మరియు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద కాదు అని చెప్పలేము.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 200 ఆఫ్ 1960.

రిట్ పిటిషన్ నం. 263 ఆఫ్ 1957లో మైసూర్ హైకోర్టు, బెంగళూరు, 1959 మార్చి 19 నాటి జడ్జిమెంట్ మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్.

అప్పీలుదారు తరపున కె.శ్రీనివాసన్ మరియు ఆర్.గోపాలకృష్ణన్.

ప్రతివాది తరపున ఎ. ఎన్. కిర్పాల్ మరియు డి. గుప్తా.

1960. డిసెంబరు 5. కోర్టు తీర్పును షా, జె. వెలువరించారు

–మైసూర్లోని హైకోర్టు న్యాయమూర్తి మంజూరు చేసిన ఫిట్నెస్ సర్టిఫికేట్తో కూడిన ఈ అప్పీల్ భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద పునఃమూల్యాంకనం యొక్క నోటీసును రద్దు చేయడానికి రిట్ కోసం అప్పీలుదారు యొక్క పిటిషన్ను తిరస్కరించే ఆర్డర్ నుండి.

అప్పీలుదారులు పూర్వ మైసూర్ రాష్ట్రంలో భాగంగా ఏర్పడిన భూభాగంలో, కోలార్ జిల్లా, గౌరిబిదూర్లో వేరుశెనగ మరియు ఇతర ఉత్పత్తుల వ్యాపారం చేస్తున్న హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం. మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం రద్దు చేయబడింది మరియు ఏప్రిల్ 1, 1950 నుండి పార్ట్–బి మైసూర్ రాష్ట్రంలో భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం అమలులోకి వచ్చింది. అప్పీలుదారులు తమ సంవత్సరంగా తదుపరి సంవత్సరం జూలై 1 నుండి జూన్ 30 వరకు స్వీకరించారు మరియు వారు జూలై 1 , 1948 నుండి జూన్ 30, 1949 వరకు ఖాతా సంవత్సరానికి అనుగుణంగా 1949–50 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం అంచనా వేయబడ్డారు. భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం డిసెంబర్ 26, 1950న మైసూర్ రాష్ట్రానికి వర్తింపజేయబడింది, అప్పీలుదారులను భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 22(2) కింద 1950–51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి తమ రిటర్న్ సమర్పించాలని నోటీసు ఇవ్వబడింది. సెప్టెంబర్ 8, 1952 న అప్పీలుదారులు తమ రిటర్న్ ను సమర్పించారు, జూన్ 30, 1949తో ముగిసే సంవత్సరానికి, 1949–50 అంచనా సంవత్సరానికి అనుగుణంగా, మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం జూన్ 30తో ముగిసే సంవత్సరానికి వారి ఆదాయాన్ని అంచనా వేశారు, 1951–52 అసెస్మెంట్ సంవత్సరంలో భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద మదింపు చేయదగినది మరియు 1950–51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి వారికి ఎటువంటి అంచనా వేయదగిన ఆదాయం లేదు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ రిటర్న్పై "నో ప్రొసీడింగ్" అని ఆర్డర్ చేసి, అసెస్మెంట్ను ముగించారు. 1951–52 అంచనా సంవత్సరానికి, అప్పీలుదారులు తమ ఆదాయ రిటర్న్ను సమర్పించారు. అప్పిలెంట్లు రూపొందించిన ఖాతా పుస్తకాలలో ప్రారంభ నగదు క్రెడిట్ బ్యాలెన్స్ రూ.1,87,000/- (ఒక లక్ష ఎనభై ఏడు వేల రూపాయలు) మరియు కొంత జూలై 1, 1949న వెల్లడైంది. ఆదాయపు పన్ను అధికారి అప్పీలుదారులను వారి మునుపటి సంవత్సరాల ఖాతా పుస్తకాలను

సమర్పించాలని పిలుపునిచ్చారు, అయితే అవి పోయాయని విజ్ఞప్తి చేయడంతో పుస్తకాలు అందించలేదు. ఖాతా 1949-50 సంవత్సరానికి అప్పిలెంట్ల ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడంలో, ఆదాయపు పన్ను అధికారి జూలై 1, 1949 నాటి ఖాతా పుస్తకాలలో ప్రారంభ బ్యాలెన్స్లో రూ.1,37,000/- (ఒక లక్ష ముప్పై ఏడు వేల రూపాయలు) బహిర్గతం చేయని మూలం నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని సూచిస్తుంది. అప్పీలులో, అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్, అప్పీలుదారులు తమ ఎంపికను భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 2(ii) కింద ఉపయోగించలేదని గమనించారు మరియు వారు "ఏదైనా అకౌంటింగ్ వ్యవస్థను స్వీకరించనందున", ఆదాయపు పన్ను అధికారికి అందుబాటులో ఉన్న ఏకైక కోర్సు మార్చి 31, 1950తో ముగిసే ఆర్థిక సంవత్సరాన్ని ఆదాయం కోసం మునుపటి సంవత్సరంగా తీసుకోవడం, బహిర్గతం చేయని మూలం నుండి, మరియు 1950-51 సంవత్సరపు అసెస్మెంట్లో ఈ క్రెడిట్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని అప్పీలుదారులకు దాని స్వభావం మరియు మూలాన్ని వివరించడానికి అవకాశం ఇచ్చిన తర్వాత ఆదాయపు పన్ను అధికారిని ఆదేశించింది. అప్పీల్ని అప్పీల్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ పరిష్కరించే ముందు, అప్పీలుదారులు 1950-51 అసెస్మెంట్ ఇయర్ కోసం భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం సెక్షన్ 22(3) కింద తాజా రిటర్న్ను సమర్పించారు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఆదేశాల మేరకు, ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద పునఃమూల్యాంకనం నోటీసును జారీ చేశారు మరియు అక్టోబరు 15, 1957న అందించబడింది, అప్పీలుదారులు తాజా రిటర్న్ను సమర్పించాలని పిలుపునిచ్చారు. సెక్షన్ 34 కింద ఇచ్చిన నోటీసుకు అధికార పరిధి లేదని మరియు నోటీసును రద్దు చేయాలని మరియు దాని పర్యవసానంగా కొనసాగడంపై ఉత్తర్వు ఇవ్వాలని ప్రార్థిస్తూ అప్పీలుదారులు మైసూర్ హై కోర్టులో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ఒక పిటిషన్ సమర్పించారు. ఈ పిటిషన్ను హైకోర్టు కొట్టివేసింది, అయితే అప్పీలుదారుల దరఖాస్తుపై హైకోర్టు ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి తగినదేనని ధృవీకరించింది.

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) సంబంధిత సమయంలో అందించిన అంశాలు:

"(1) ఒకవేళ-

(ఏ) ఆదాయపు పన్ను అధికారి మదింపుదారుడు తన ఆదాయానికి సెక్షన్ 22 కింద రిటర్న్ ఏ సంవత్సరానికి అయినా లేదా ఆ సంవత్సరానికి తన అంచనాకు అవసరమైన అన్ని భౌతిక వాస్తవాలను

పూర్తిగా మరియు నిజంగా బహిర్గతం చేయడం, ఆదాయం, లాభాలు లేదా ఆదాయానికి సంబంధించి వసూలు చేయదగిన లాభాలు, పన్ను ఆ సంవత్సరానికి మదింపు నుండి తప్పించుకోవడంలో మదింపుదారుని మినహాయించడం లేదా వైఫల్యం కారణంగా నమ్మడానికి కారణం ఉంది, లేదా

(బి)..అసెసీ (ఎ)లో పేర్కొన్న విధంగా ఎటువంటి తప్పిదాలు లేదా వైఫల్యం లేనప్పటికీ, ఆదాయపు పన్ను అధికారి తన వద్ద ఉన్న సమాచారం యొక్క పర్యవసానంగా ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలు వసూలు చేయబడతాయని నమ్మడానికి కారణం ఆదాయ-పన్ను ఏ సంవత్సరానికి మదింపు నుండి తప్పించుకున్నట్లయితే, అతను కిందకు వచ్చే సందర్భాలలో ఉండవచ్చు.

(a) ఎనిమిదేళ్లలోపు ఎప్పుడైనా మరియు క్లా. (బి) లోకి వచ్చే సందర్భాలలో

ఆ సంవత్సరం ముగిసే నాలుగు సంవత్సరాలలోపు, సెక్షన్ 22 లోని సబ్-ఎస్ (2) క్రింద నోటీసులో చేర్చబడే అన్ని లేదా ఏవైనా అవసరాలను కలిగి ఉన్న నోటీసును అసెస్సీకి అందించండి మరియు అటువంటి ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలను అంచనా వేయడానికి లేదా తిరిగి అంచనా వేయడానికి కొనసాగవచ్చు; మరియు ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు, ఆ సబ్-ఎస్ కింద నోటీసు జారీ చేయబడినట్లుగా, తదనుగుణంగా వర్తిస్తాయి."

1951-52కి సంబంధించిన అసెస్మెంట్ ప్రొసీడింగ్ల సమయంలో, అప్పీలుదారులు తమ ఖాతా పుస్తకాలను సమర్పించారు, ఇందులో జూలై 1, 1949 నాటి ఎంట్రీ ఉంది, అది రూ.1,87,000/- (ఒక లక్ష ఎనభై ఏడు వేల రూపాయలు) మరి కొంతను చూపిస్తోంది, ఇది సంతృప్తికరంగా వివరించబడలేదు. పిలిచినప్పటికీ, వారు మునుపటి సంవత్సరానికి సంబంధించిన వారి ఖాతా పుస్తకాలను సమర్పించలేదు. అప్పీలుదారులు 1950-51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి సంబంధించిన వారి రిటర్న్లో ఎలాంటి ఆదాయాన్ని వెల్లడించలేదు. ఇలాంటి పరిస్థితులలో, ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ సంవత్సరానికి అసెస్మెంట్కు అవసరమైన అన్ని వాస్తవాలను పూర్తిగా మరియు నిజంగా బహిర్గతం చేయడంలో అప్పీలుదారులు విఫలమైనందున, పన్ను విధించదగిన ఆదాయం అంచనా నుండి తప్పించుకుందని నమ్మడానికి కారణం ఉంది. అందువల్ల ఆదాయపు పన్ను అధికారికి పునఃమూల్యాంకనం కోసం నోటీసు జారీ చేసే అధికార పరిధి ఉంది.

మునుపటి రిటర్న్ సెప్టెంబర్ 8, 1952న సమర్పించిన సమర్పణ, "కొట్టివేయబడలేదు" మరియు ఆ రిటర్న్కు అనుగుణంగా అంచనా వేయబడే వరకు, రీఅసెస్మెంట్ కోసం సెక్షన్ 34(1) కింద నోటీసు

లేదనడానికి, మా తీర్పులో ఎటువంటి అంశం లేదు. 1950-51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి తమకు ఆదాయం లేదని అప్పీలుదారులు చేసిన సమర్పణను అంగీకరిస్తూ ఆదాయపు పన్ను అధికారి అసెస్ మెంట్ ప్రొసీడింగ్స్ను తొలగించారు. ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడానికి మరియు దాని ఆధారంగా చెల్లించవలసిన మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి అస్సెస్సీ సెక్షన్ 22 కింద దాఖలు చేసిన రిటర్న్ సరైనదని ఆయన సంతృప్తి చెందితే, అస్సెస్సీ ప్రత్యక్షంగా ఉండడం లేదా సాక్ష్యాలను అందించడం వంటివి అవసరం లేకుండా చూసే వెసులుబాటు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 23(1) కింద ఆదాయపు పన్ను అధికారికి తెరిచి ఉంటుంది. అప్పీలుదారులు సెప్టెంబరు 8, 1952 నాటి రిటర్న్లో, ప్రశ్నార్థక సంవత్సరానికి తమకు అంచనా వేయదగిన ఆదాయం లేదని సమర్పించారు మరియు ఈ రిటర్న్పై, ఆదాయపు పన్ను అధికారి "ప్రొసీడింగ్ లేదు" అనే ఉత్తర్వును ఆమోదించారు. కేసు పరిస్థితులలో ఇటువంటి ఆర్డర్ అంటే ఆదాయపు పన్ను అధికారి రిటర్న్ను అంగీకరించి, ఆదాయాన్ని "శూన్యం"గా అంచనా వేశారని అర్థం. ఆ తర్వాత ఒకవేళ, అప్పీలుదారులు ఆ సంవత్సరానికి మూల్యాంకనానికి అవసరమైన అన్ని భౌతిక వాస్తవాలను పూర్తిగా మరియు నిజంగా బహిర్గతం చేయడంలో విఫలమయ్యారని నమ్మడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారికి కారణం ఉంటే, తిరిగి మూల్యాంకనం కోసం నోటీసు జారీ చేయడానికి అతనికి అనుమతి ఉంది.

సెక్షన్ 22, సబ్-సెక్షన్ (3) కింద, మదింపుదారుడు సబ్-సెక్షన్ (2) కింద అతను ఏదైనా లోపాన్ని లేదా తప్పు ప్రకటనను అందులో కనుగొంటే రిటర్న్ను సమర్పించిన తర్వాత సవరించిన రిటర్న్ను సమర్పించవచ్చు. కానీ అటువంటి సవరించిన రిటర్న్ "అసెస్మెంట్ చేయడానికి ముందు ఎప్పుడైనా" మాత్రమే దాఖలు చేయబడుతుంది మరియు ఆ తర్వాత కాదు. ఫిబ్రవరి 26, 1957 నాటి రిటర్న్, మునుపటి రిటర్న్కు అనుగుణంగా మూల్యాంకనం చేయబడిన తర్వాత సమర్పించబడింది మరియు అది అనుమతించబడలేదు. అలాగే, అటువంటి రిటర్న్ వేయడం, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) కింద అప్పీలుదారు యొక్క పునఃమూల్యాంకన ప్రక్రియను ప్రారంభించకుండా ఆదాయపు పన్ను అధికారిని డిబార్ చేయలేరు.

1950-51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి మదింపుదారుని మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద మూల్యాంకనం చేయవచ్చు మరియు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద కాదు అనే వాదనలో కూడా ఎలాంటి వాస్తవం లేదు. ఆర్థిక చట్టం 1950 లోని XXV సెక్షన్ 13, క్లా.(1) ద్వారా ఇది చాలా వరకు అందించబడింది అది:

"ఏప్రిల్ 1, 1950 తేదీకి ముందు, ఏదైనా పార్ట్-బి రాష్ట్రంలో అమలులో ఉన్నట్లయితే ...... ఆదాయపు పన్ను లేదా సూపర్-టాక్స్ లేదా వ్యాపార లాభాలపై పన్నుకు సంబంధించిన ఏదైనా చట్టం, ఆ చట్టం నిలిపివేయబడుతుంది. భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (XI ఆఫ్ 1922) కింద మదింపు ప్రయోజనాల కోసం మునుపటి సంవత్సరంలో చేర్చని ఏ కాలానికి సంబంధించి ఆదాయపు పన్ను మరియు సూపర్-పన్ను యొక్క లెవీ, మూల్యాకనం మరియు సేకరణ ప్రయోజనాల కోసం మినహా ప్రభావం చూపుతుంది, 1951 మార్చి 31వ తేదీతో ముగిసే సంవత్సరానికి లేదా ఏదైనా తదుపరి సంవత్సరానికి."

సెక్షన్ 13(1) ద్వారా, మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ఏప్రిల్ 1, 1950 నుండి అమలులో లేదు, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం మునుపటి సంవత్సరం 1950-51 అసెస్మెంట్ సంవత్సరంలో చేర్చబడని కాలానికి సంబంధించిన అంచనా కోసం పన్ను విధించడం, అంచనా వేయడం మరియు ఆదాయపు పన్ను మరియు సూపర్ టాక్స్లు వసూలు చేయడం మినహా. అప్పీలుదారులు మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం జూలై 1, 1948 నుండి జూన్ 30, 1949 వరకు మూల్యాంకనం చేయబడ్డారు. 1950-51 అసెస్ మెంట్ సంవత్సరానికి సంబంధించి మునుపటి సంవత్సరం ఏ ఖాతా సంవత్సరానికైనా, అప్పీలుదారులు భారతీయ ఆదాయపు చట్టం కింద మదింపు చేయబడతారు మరియు రద్దు చేయబడిన చట్టం కింద కాదు. ఖాతా యొక్క సంవత్సరం జూలై 1, 1949 నుండి జూన్ 30, 1950 వరకు, అటువంటి మునుపటి సంవత్సరానికి ముందు కాలం కాదు మరియు ఆ కాలానికి సంబంధించి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత మైసూర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద కాకుండా, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం మూల్యాంకనం చేయబడుతుంది. అసెస్సీ యొక్క ఖాతా సంవత్సరం ఆర్థిక సంవత్సరంతో ఏకీభవించనప్పుడు ఏప్రిల్ 1, 1949 మరియు మార్చి 31, 1950 మధ్య ముగిసే ఖాతా సంవత్సరానికి ఆదాయానికి రెట్టింపు పన్ను విధించబడుతుందని సెక్షన్ 13లకు వివరణ ఇవ్వాలని కోరారు. కానీ ఊహించిన ఆకస్మికతను నివారించడానికి అప్పీలుదారులు, కేంద్ర ప్రభుత్వం భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 64 కింద తన అధికారాన్ని వినియోగించుకుంటుంది. పార్ట్-బి రాష్ట్రాలు (పన్ను రాయితీలు) ఉత్తర్వు, 1950 అది క్లా.5(1) ఇతర విషయాలతోపాటు, 1949-50 రాష్ట్ర మదింపు సంవత్సరానికి మునుపటి సంవత్సరం అయిన 1949 మార్చి 31వ తేదీ తర్వాత ముగిసే ఏదైనా మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలు చట్టం కింద అంచనా వేయబడతాయి (భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం,1922) 31 మార్చి, 1951తో

ముగిసే సంవత్సరానికి, అటువంటి ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలు నియమిత రోజుకు ముందు, రాష్ట్ర చట్టం ప్రకారం అంచనా వేయబడకపోతే మాత్రమే. 31 మార్చి, 1951తో ముగిసే అసెస్మెంట్ సంవత్సరం ప్రయోజనాల కోసం మునుపటి సంవత్సరానికి సంబంధించి, రాష్ట్రంలో అమలులో ఉన్న ఆదాయపు పన్నుకు సంబంధించిన చట్టం ప్రకారం ఏదైనా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ద్వారా అప్పీలుదారులు అంచనా వేయబడి ఉంటే, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను అధికారులు ఆ సంవత్సరానికి ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడానికి అసమర్థంగా ఉంటారు; కానీ అటువంటి అసెస్మెంట్ డిఫాల్ట్గా ఆ సంవత్సరానికి అప్పీలుదారుల ఆదాయాన్ని భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద అంచనా వేయవచ్చు.

దాని తరపున నిర్దేశించిన వ్యవధి ముగిసిన తర్వాత కూడా సెక్షన్ 34 కింద నోటీసు జారీ చేయలేదు. 1950-51 సంవత్సరానికి సంబంధించిన అసెస్మెంట్కు అవసరమైన అన్ని మెటీరియల్ వాస్తవాలను పూర్తిగా మరియు నిజంగా బహిర్గతం చేయడంలో అప్పీలుదారులు విఫలమైనందున, ఆదాయం మదింపు నుండి తప్పించుకుందని అతను నమ్మడానికి కారణం ఉన్నందున ఆదాయపు పన్ను అధికారి నోటీసు జారీ చేశారు. అటువంటి నోటీసు సెక్షన్ 34(1)(ఏ) లోపల ఉంటుంది మరియు అంచనా వేసిన సంవత్సరం చివరి నుండి ఎనిమిది సంవత్సరాలలోపు జారీ చేయబడుతుంది. సెక్షన్ 34 కింద ఇంప్యుగ్డ్ నోటీసు 1950-51 సంవత్సరానికి అప్పీలెంట్ల ఆదాయాన్ని పునఃమూల్యాంకనం చేయడానికి, మా తీర్పు ప్రకారం, సరిగ్గా జారీ చేయబడింది మరియు నోటీసును రద్దు చేయాలనే రిట్ పిటిషన్ను హైకోర్టు కొట్టివేసింది.

అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు ఖర్చులతో తీసివేయబడుతుంది.